

da det jo skal være en summarisk Behandling, der her skal finde Sted, forklare sig hurtigt om, hvad der er passeret. Dette kan ganske vist være en let Sag for en Taler som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille); men jeg kan forfikkre, at det ofte vil være vanskeligt for den simple Mand. Denne vil, ifølge nedarvet Tradition, betragte en saadan Domstol paa en vis Maade med Skj; han vil let blive betuttet og vil som Følge deraf ikke engang kunne tale for sig, som ellers til daglig Brug; derfor er Mundtlighed og Offentlighed ingenlunde den Garant for ham, som det under andre Forhold vilde være, og som jeg haaber, at det under en videre udviklet Tilstand vil blive. Kommer nu hertil, at denne enkelte Mand, som skal være Dommer, tillige er Medlem af Criminal- og Politiretten, oveni- købet en Ret, som Alle vide — jeg behøver ikke at bemærke, at jeg ikke siger med Rette — ikke er saa særdeles vel seet, og at han skal kunne uden Appel idømme Dødsstraf og andre mindre Straffe, saa er efter mit Skjønnende denne Ordning ikke en saadan, at jo den me- nige Mand vel kunde ansee sig som meget brydholden derved. Jeg skulde derfor meget ønske en Forandring i denne Bestemmelse, og jeg skal i den Henseende blot henstille, om det ikke kunde skee paa en af de Maader, som saa klart og tydeligt bleve fremstillede af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Jacobsen).

Fallesen: Det er kun, mine Herrer, et ganske enkelt Punkt, paa hvilket jeg skal tillade mig at henlede det høie Things Opmærksom- hed, og uagtet det ikke kan knyttes til nogen af de foreliggende Paragrapher, kan det dog maaskee blive optaget i Lovudkastet, skjøndt jeg villig skal anerkjende Vanskeligheden deraf, men i ethvert Fald vil det kunne komme i Betragtning ved Udarbejdelsen af Vedtægten om Be- styrelsen af Politiet.

I Vedtægtens § 14 findes der omtalt det Forhold eller den Fremgangsmaade, som Po- litiets Personale skal vise overfor Befolkning- en, og en saadan Udtalelse er vistnok fuld- kommen paa sit rette Sted her; men det er dog ikke alene en Udtalelse, det kommer an

paa. Det vil være de Herrer bekendt, at der ogsaa i de tidligere Politivedtægter eller Politianordninger findes lignende Udtalelser; men trods disse Udtalelser er dog Politiet nu i en Tilstand, som kun er lidet ønskelig. Jeg kunde derfor ønske at høre den ærede Justitsministers Mening om, hvorledes man har tænkt sig at uddanne de vorbende Politiconstabler, om, hvor- ledes man vil skabe den Aand og Tænkemaade hos dem, som skal gjøre det muligt, at de kunne handle, som Vedtægtens § 14 siger. Der er vistnok et Slags Spor heraf i Vedtægten; thi der staaer, at Politiconstablerne skulle indøves paa militair Vis, efter militair Skik og Brug; men hvad forstaaer man ved at indøve efter militair Skik og Brug? vil det sige, at de skulle lære at tage Haanden til Huen? at træde af eller marschere som Solbater? eller har man maaskee tænkt sig, at de skulle lære at bære Uniformen paa en passende Maade, vel pudset og vel knuppet? Jeg indbrømmer, at dette kan have sin Betydning; det skal jeg langt- fra modsigge. Jeg troer at have iagttaget, at blandt de Conflicter, der ofte ere opstaaede mellem Befolkningen og Politiet, kunne enkelte være begrundede, om jeg saa maa sige, i ved- kommende Politibetjentens Poakkledning. Naar man seer en Mand, som tidt har en smudsig, blaa Klud om Halsen, en tilbageslaaet fiddet Uniformskrave, Pinne, som er tilsmudset med Snavs, og en stor Brygl i Haanden, saa er man ikke meget oplagt til at erkjende ham som en Lovens Haandhæver, eller villig til at ad- lyde ham, naar han paataler den Orden og Reenlighed, for hvilken han ikke selv er et Sindbillede. Jeg skal altsaa indbrømme, at den lille Bestemmelse om, at Corpset skal indøves efter militair Skik og Brug, kan have sin Be- tydning, men det er dog ikke det Væsentlige. Det, jeg troer, man i Særdeleshed maa lægge an paa, er, at skabe en god Militaaraand i Corpset, at lære Politiconstablen Tact, Trygt- løshed og Bestemthed i Færd, fremfor Alt at lære ham at lade Pligten beherske Eidskaften. Men jeg har ikke fundet nogen Anledning i Lovudkastet om, hvorledes man har tænkt sig at faae en saadan Aand indprentet hos disse Mænd. Jeg har tænkt mig en Løsning af dette Spørgsmaal, men jeg maa udtale, at